

Przedpłata

za „Głos Narodu“ wynosi
w Krakowie: miesięcznie
kor. 2—. Za odosłanie
do mieszkania dopłaca się
40 hal. miesięcznie.

Adres Redakcji i Admini-
stracji: róg ul. św. Krzyża
Mikołajskiej 1. 7.

Telefon Nr. 190.

GŁOS NARODU

DZIENNIK POLITYCZNY, ZAŁOŻONY W ROKU 1893 PRZEZ JÓZEFA ROGOSZA.

REDAKTOR NACZELNY: Dr. ANTONI BEAUPRÉ.

Przedpłata

za „Głos Narodu“ wynosi
na prowincji: miesięcznie
kor. 2.70. W państwie nie-
mieckiem kwartalnie: 10
koron. W innych państwach
kwartalnie koron 12.—

Numer pojedynczy zwykły
12 hal
Numer niedzielny ilustro-
wany 16 h.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje upoważniony przedsiębiorca tego działu p. Jan Strycharzski w biurze inzeratowym „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, — za każdy następny raz 12 halerzy. — Nadesłane po 60 halerzy, od wiersza za każdy raz. — Słuby nekrologi etc. wiersz 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, pasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu). — M. Opetik, R. Mosse, M. Dukes, H. Schalek, w Paryżu C. Adam rue de Varenne 38.

Nr. 150

Kraków, Środa dnia 3 Czerwca 1903

Rok XI.

Od Administracji.

Upraszamy Sz. Prenumeratorów o rychłe nadsełanie prenumeraty, celem uniknięcia przerwy dziennika, która wynosi za miesiąc Czerwiec 2 k. 70 h. w miejscu, bez odosłania 2 kor., za odosłanie dopłaca się 40 hal.

Nowo przystępujący prenumerotorowie mogą otrzymać początki powieści:

Conan Doyle w „Sępiach szponach“. W ilustrowanym „Głosie Narodu“ rozpoczętą przez Arnolda Bennetta „Hotel Babilon“. 21 numerów ilustrowanego „Głosu Narodu“ z ukończoną sensacyjną powieścią „Conan Doyle „Tajemnica Baskerville'ów“ za dopłatą 1 kor. 40 h., **Jan Mieroszewicz** „Zięć firmy L. Feinband et Comp.“, powieść ukończona 80 hal., a powieść **Józefa Rogosza** „W obronie prawdy“ również za dopłatą 60 hal.

Na przesyłkę pocztową prosimy dołączyć 60 hal.

Goście z Podola.

Niezwykli goście w Krakowie...

Chłopi polscy i małomiasteczkowcy z dalekiego wschodu Galicji, het od bukowińskiej i rosyjskiej granicy — w siermięgach i płótniakach jakie cechują Rusinów, z akcentem i sposobem mówienia tak od krakowskiego różnym. Nie widziano ich tu nigdy dawniej, jak w roku zeszłym, kiedy to wycieczka ludowa z żółkiewskiego poraz pierwszy ich nam tu pokazała!

Więc nie znaleźliśmy ich, nie wiedzieliśmy o nich prawie dotąd i tem serdeczniej witaliśmy ich tutaj, jakby część Ojczyzny odebraną i zdobytą napowrót!...

Bo też i oni nas nie znali, i oni nie widzieli Krakowa i dla nich widok Wawelu, Kopców i wszystkich wieżyc królewskich był rewelacją, odkryciem nowego świata, o którym tylko ze słychu i to tak mało wiedzieli, odkryciem uczuć w duszy jakich nie doznawali jeszcze...

W zapadłych kątach wschodu, wśród ludności ruskiej pozbawieni polskiego słowa, chyba w odległym na mile całe kościółku — wzrastali w nieznajomości najlepszej części swego jestwa. Niejeden nie wiedział prawie, że jest Polakiem, pomimo, że rdzennie polskie nosił nazwisko i niejeden nie przeczuwał dostojństwa pochodzenia swego i pnia z którego wyszedł, a może niejeden już przepomniał mowę przodków, tonąc w innojęzycznym, kulturą niższym, a tego dostojństwa pozbawionem otoczeniu.

Tradycja polskości zaczęła być ginąć już w duszy tych synów Polski. I oto znaleźli się w murach prastarej stolicy. Podziw i zachwyt widzenia rzeczy wielkich i pięknych, jaki malował się na tych twarzach był tylko małą cząstką tego co odczuli ci ludzie wśród wielkich pamiątek naszej wielkości i chwały: Oto odkrycie nowych uczuć, odkrycie związku z przeszłością, jedności z wielkim narodem, narodowe uświadomienie objawiało się u nich i uczucie się czemś wyższym niż byli dotąd. Wszak oni nie wiedzieli prawie

o tej stolicy królów, nie byli dotąd przy ich grobowcach, nie widzieli wielkich płócien, na których mistrz nieśmiertelny odtworzył nieśmiertelne zwycięstwa bohaterów wielkiej narodowej przeszłości! A gdy na scenie teatru ujrzeli te białe sukmany zdobywające armaty na potężnym wrogu narodu, zrozumieli już jasno swą własną siłę, swą społeczną i narodową wartość! Uczucie dumy i siły, i rzeczenie całej przyszłości, jakiejś wielkiej, świetlanej, mającej powstać jako zwycięstwo całego narodu złączonego świadomością jednego wielkiego celu!

Wycieczki ludowe polskie do Krakowa, inaugurowane dobrą wolą i patriotyczną inicjatywą szlachty i inteligencji wschodnich powiatów, stały się dziś czynnikiem politycznym i narodowym, jakiemu równego chyba nikt nie znajdzie. Stałowi on wymowną i porywającą naukę poglądową naszej przeszłości, obudza drzemiące uczucia narodowe w ludności rdzennie polskiej, lecz niestety tak zaniedbanej pod względem narodowym i zagrożonej ruszczeniem, i jest najważniejszym środkiem narodowej organizacji tam, gdzie ludność polska rozproszona może uleść otoczeniu i zupełnie się w niem rozpuścić.

Widok Krakowa, żywe wspomnienie bijące tu od każdego gmachu i każdej niemal piędzi ziemi: oto zdroj siły, który wzmości dalekie kresy, jakby hufiec świeżej husarii, którą królowie stąd wyprawiali ongi w krainę kurhanów!

Rezolucje wiecu narodowego.

Zasady i zarys organizacji narodowej.

Uchwalono wniosek p. Tarnawskiego:

Wiec uznaje potrzebę stałego ogniska inicjatywy w sprawie współdziałania różnych kierunków politycznych ciał zbiorowych w rzeczach użyteczności narodowej i wyraża życzenie, aby prezydium wiecu w porozumieniu z grupami w wiecu udział biorącymi w najbliższej przyszłości myśl tę urzeczywistniło, zawiązując stały „komitet pracy narodowej“ mający za zadanie:

- podawać inicjatywę z własnego ramienia albo na wniosek kół postronnych w zwoływaniu konferencji stronnictw, prasy i stowarzyszeń w sprawach konkretnych;
- urządzać w miarę potrzeby ankiety, konferencje i zjazdy w sprawach narodowych;
- zwołać wiec następny.

Polskie Biuro korespondencyjne.

Wiec narodowy uznaje potrzebę stworzenia polskiego Biura korespondencyjnego, którego zadaniem byłoby między innymi:

dokładne, a bezstronne informowanie prasy zagranicznej o rzeczach polskich i o stosunkach, panujących na ziemiach polskich we wszystkich zaborach;

registrowanie głosów, pojawiających się w piśmiennictwie zagranicznym o sprawie polskiej i podawanie ich do wiadomości polskiego ogółu, za pomocą dzienników krajowych;

prostowanie tendencyjnych kłamstw, szerzonych w piśmiennictwie zagranicznym o naszych sprawach.

Polacy w Księstwie Cieszyńskim.

1. Wiec narodowy, uznając potrzebę poparcia ruchu narodowego polskiego na Śląsku austriackim przez całe społeczeństwo polskie, wzywa reprezentację polską w parlamencie austriackim, do energicznej obrony praw ludu polskiego i do energicznej pracy w celu wywalczenia ludowi temu równouprawnienia z ludnością niemiecką i czeską w tym kraju.

2. W szczególności Wiec narodowy wzywa reprezentację polską w parlamencie austriackim, aby domagała się jak najrychlejszego upaństwowienia gimnazjum polskiego w Cieszynie, oraz uzyskania zezwolenia rządu na otwarcie seminarjum nauczycielskiego polskiego w tem mieście.

3. Wiec narodowy wzywa całe społeczeństwo polskie do popierania wszelkich usiłowań ludności polskiej na Śląsku w kierunku samobrony narodowej, a więc:

a) pracy oświatowej przez czynny udział w organizacji Kół T. S. L. i „Jedności“ śląskiej;

b) przez popieranie Towarzystwa Macierzy szkolnej dla Księstwa Cieszyńskiego i szkół, które Towarzystwo to już założyło, lub w przyszłości założy;

c) przez popieranie Towarzystwa Domu Narodowego w Cieszynie i „Domów polskich“, które na wzór cieszyńskiego mają powstać w innych miastach śląskich;

d) przez popieranie wszystkich innych stowarzyszeń narodowych na Śląsku.

4. Wiec narodowy wzywa społeczeństwo polskie, aby nie ustawało w dotychczasowej ofiarności swojej na rzecz Śląska.

Polacy na Bukowinie.

1) Zważywszy, że w niektórych parafjach rzymsko-katolickich o ludności mieszanej, polskiej i niemieckiej, duszpasterze odprawiają nabożeństwa dodatkowe, jak: modlitwy, kazania, pieśni nabożne, prawie wyłącznie w języku niemieckim, co krzywdzi i wynaradawia ludność polską, — wiec narodowy odnosi się z prośbą do władz kościelnych archidiecezji, ażeby raczyły polecić duchownym rzymsko-katolickim na Bukowinie jak najściślejsze przestrzeganie równouprawnienia narodowego w sprawach kościelnych i parafjalnych.

2) Zważywszy, iż młodzież polska na Bukowinie, która kończy tam studia, a stara się o posady w urzędach politycznych i autonomicznych, bardzo często bywa pomijana bądź przy nadawaniu posad, bądź też przy awansach, a to właśnie z przyczyny swej narodowości, — wiec narodowy wyraża swe ubolewanie z powodu takiego pokrzywdzenia praw obywatelskich jednej części mieszkańców kraju i wyraża nadzieję, że zarówno władze polityczne, jak autonomiczne, usuną niesprawiedliwość, łamiącą zasadnicze ustawy państwa i poczucia sprawiedliwości. W szczególności zaznacza wiec narodowy, jako niesłychaną krzywdę i niepraktykowane dotychczas w monarchii austriackiej przekroczenie ustaw państwowych, fakt, iż Sejm bukowiński powziął zasadniczą uchwałę, że sekretarzem Wydziału krajowego może być mianowany tylko kandydat narodowości niemieckiej, ruskiej, lub rumuńskiej, a więc z wykluczeniem narodowości polskiej.

3) Zważywszy, że w szkolnictwie bukowińskim nie mają Polacy tych praw, jakie im gwarantują zasadnicze ustawy państwowe — wiec narodowy domaga się od rządu:

a) ażeby w szkołach bukowińskich, gdzie obowiązuje dla Polaków nauka języka ojczystego, odbywała się ta nauka odpowiednio do wielkiej kultury polskiego języka;

b) by w szkołach bukowińskich wszystkich typów, do których uczęszcza młodzież polska, w liczbie odpowiedniej a w których dotychczas niema nauki języka polskiego, nauka ta została zaprowadzoną w jak najrychlejszym czasie;

c) by w miejscowościach, w których niema szkoły, a gdzie mieszka liczna ludność polska, została ustanowioną szkoła polska, względnie nauka języka polskiego;

d) by ustanowiony dla nadzoru nauki polskiej inspektor szkolny był wyposażony w dostateczną władzę i samodzielność wobec wszystkich szkół ludowych, w których ta nauka jest udzielana;

e) by nauka religii we wszystkich szkołach odbywała się dla Polaków w języku polskim;

f) by w szkołach ludowych i średnich zaprowadzono dla Polaków kościelne i świeckie śpiewniki polskie.

4) Zważywszy, że dla przeciwdziałania wynaradawiającym wpływom szkoły bukowińskiej, a mianowicie dla utrzymania w młodzieży naszej ducha narodowego, okazuje się koniecznym założenie w Czerniowcach bursy polskiej, — wiec

narodowy wzywa społeczeństwo nasze do jak najgorliwszego poparcia materialnego projektu tej bursy.

5) Zważywszy, że wielka własność na Bukowinie jest dla Polaków tamtejszych bardzo ważnym kulturalno-narodowym i politycznym czynnikiem. — wiec narodowy odzywa się do patrijotycznych uczuć polskich większych właścicieli na Bukowinie, by nie wyzbywali się swych posiadłości w jakikolwiek sposób na rzecz żywołów obcych.

6) Zważywszy, że sprawa Domn polskiego w Czerniowcach, z uwagi na zamiar stworzenia dogodnego ogniska dla bukowskińskich Polaków, jest godną poparcia polskiego społeczeństwa, — wiec narodowy zwraca się do wszystkich ludzi dobrej woli z gorącą prośbą, aby na rzecz Domn polskiego w Czerniowcach składali ofiary w pieniężnych datkach, lub w surowych materiałach.

7) Zważywszy, że ubogie społeczeństwo polskie na Bukowinie nie jest w możności utrzymania własnymi siłami licznych swych, a niezbędnych instytucyj narodowych i ekonomicznych, — wiec narodowy wzywa rodaków, ażeby — w miarę możności — nieśli moralną i materialną pomoc organizacjom naszym w tym kraju.

8) Z ubolewaniem stwierdza wiec narodowy, że niektóre instytucje galicyjskie polskimi założone kapitałami i polską tutaj mające cechę, kiedy otwierają swe filje na Bukowinie, obsadzają je urzędnikami innych narodowości i to częstokroć ludźmi, którzy pod firmą tych galicyjskich instytucyj zachowują się bądź niechętnie, bądź wrogo wobec Polaków. (D. c. n.)

Dla młodzieży.

I. Walne doroczne zebranie nauczycieli szkół wyższych, obradujących w tym roku we Lwowie, uchwaliło szereg niezmiernie ważnych rezolucyj pedagogicznych.

Ważniejsze z nich podajemy do wiadomości czytelników, przyczem z najwyższą radością składamy imieniem wszystkich rodziców i opiekunów młodzieży, wyrazy szczerzej podziękowań pedagogom za ich pracę, za trwałą staranność o dobro młodzieży, jaka się przebiegała z obrad tych, owianych duchem postępu.

Zmiana statutu.

Radca p. Wolff referował zmianę niektórych §§ statutu. Referat swój zakończył p. Wolff postawieniem następujących wniosków:

1) Walne Zgromadzenie wyraża przekonanie, że wobec zmienionych stosunków w Towarzy-

stwie statut obowiązujący Towarzystwo od lat 19 winien uległ zmianie.

2) Walne Zgromadzenie uchwała zmienić § 2 d, § 8 b, § 10, § 16 a, § 18, § 20 podług szczegółowego projektu, przedłożonego przez Wydział.

Folśie Muzeum szkolne.

Radca dr German wygłosił obszerniejszy referat o potrzebie założenia polskiego Muzeum szkolnego we Lwowie.

Muzeum to składałoby się z dwóch działów: historycznego i współczesnego. Do działu historycznego wchodziłyby: biblioteka złożona z dzieł odnoszących się do historii szkół w Polsce i z podręczników szkolnych, ugrupowanych historycznie. Drugą częścią działu historycznego mógłby być zbiór dawnych środków naukowych, map, atlasów, obrazów odnoszących się do szkół, wykazy statystyczne, mapy rozłożenia szkół w różnych epokach itd.

Dział współczesny zajmowałby się teraźniejszością szkół i dbał o p. zysłość. W skład tego działu wchodziłyby 1) najnowsze środki naukowe, 2) najnowsze przyrządy do gimnastyki, gier, zabaw, urządzenia sali gimnastycznych, plany budynków, boisk, ogrodów szkolnych itp., 3) prace uczniów, ich zadania i rysunki, ale nie robione specjalnie na wystawę, tylko wzięte z ich codziennych opracowań. Muzeum takie nie ograniczałoby się na Galicję, ale obejmowałoby wszystkie ziemie polskie i życie Polaków za granicą. Do współdziałania w zbiorach, dotyczących szkół ludowych, należałoby, zdaniem referenta zaprosić Towarzystwo pedagogiczne. Środki materialne na założenie takiego Muzeum niezawodnie się znajdują. Referat swój zakończył dr German następującym wnioskiem:

Egzamin dojrzałości.

Następnie obszerny referat o egzaminie dojrzałości wygłosił prof. dr Twardowski.

Zaznaczywszy na samym wstępie swego przemówienia, że w Prusiech myśl zniesienia egzaminu dojrzałości jest już tylko kwestją czasu, omawiał następnie dr Twardowski wynik ankiety profesorów szkół wyższych w Wiedniu, która się oświadczyła za zatrzymaniem egzaminu dojrzałości. Zdaniem jednak wydziału Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych, egzamin dojrzałości nie jest niezbędnym albo najlepszym środkiem oceny dojrzałości umysłowej ucznia, przeciwnie lepszą podstawę do tej oceny dać może dokładna znajomość ucznia i jego rozwoju umysłowego, którą nabywa każdy sumienny nauczyciel w ciągu nauki szkolnej, stykając się z uczniem prawie codziennie w ciągu szeregu lat. W końcu w dłuższym wywodzie motywował dr Twardowski następujące wnioski wydziału:

1) Walne zgromadzenie wyraża przekonanie, że egzamin dojrzałości nie jest niezbędny dla oceny dojrzałości umysłowej uczniów; ponieważ jednak zniesienie tego egzaminu mogłoby być uskutecznione tylko w związku z zasadniczą zmianą ustroju gimnazjów, przeto walne zgromadzenie oświadcza się na razie za zatrzymaniem egzaminu dojrzałości.

2) Walne zgromadzenie uznaje potrzebę pewnych zmian w obecnej formie egzaminów dojrzałości, oświadcza się jednak przeciw wszelkim reformom, któreby rozszerzyły ilość lub zakres przedmiotów, wchodzących obecnie w skład egzaminu dojrzałości. Dlatego też walne zgromadzenie nie może się przychylić do życzenia, aby zaprowadzono egzamin z religji i propedeutyki filozoficznej.

3) Walne zgromadzenie oświadcza się za usunięciem z pisemnego egzaminu dojrzałości przekładu z języka ojczystego na język łaciński a w szkołach realnych przekładu z języka ojczystego na język niemiecki. Przy wyborze tematów wypracowań pisemnych, należy baczyć na to, by zadania nie sprawiały uczniom trudności swą treścią.

4) Walne zgromadzenie wyraża przekonanie, że należy nwalniać uczniów od ustnego egzaminu dojrzałości ze wszystkich tych przedmiotów, z których nie mieli w żądanej z czterech ostatnich klasyfikacji półrocznych oraz przy pisemnym egzaminie dojrzałości postępu niższego aniżeli „dobry”.

5) Walne zgromadzenie uważa za rzecz wskazaną, aby ustnemu egzaminowi dojrzałości uczniów publicznych mogli się przysłuchiwać uczniowie klasy siódmej danego gimnazjum w celu poinformowania się o zakresie wymagań i sposobie pytania przy egzaminie dojrzałości.

6) Walne zgromadzenie wyraża przekonanie, że świadectwa z egzaminu dojrzałości powinny zawierać jedynie ogólne orzeczenie o dojrzałości ucznia w następującej formie: a) został uznany dojrzałym; wynik ogólny egzaminu celujący, dobry, dostateczny; b) nie został uznany dojrzałym, bez wyszczególnienia wyniku egzaminu w poszczególnych przedmiotach, którego nie należy też wpisywać w protokół egzaminacyjny. Odpowiednio do tego ma się także odbywać głosowanie członków komisji nad wynikiem egzaminu w ogólności, nie zaś nad wynikiem z każdego przedmiotu z osobna.

7) Walne zgromadzenie wyraża przekonanie, że egzamina poprawcze powinny być zniesione; póki to nie nastąpi, mają się one odbywać w myśl „wskazówek dla sprawowania urzędu nauczycielskiego” przed tą samą komisją, przed którą nieśledź zdawał pierwotnie egzamin dojrzałości.

8) Walne zgromadzenie poleca wydziałowi, by wniósł do Rady szkolnej krajowej, oraz do ministerstwa wyznań i oświaty, memoriał z proś-

BUNT.

NOWELLA L. WERESSAJEWA.

(Ciąg dalszy).

II.

— Cóż to takiego? — rzekł ojciec trochę zaniepokojony, wstając z fotelu.

Wszyscy podnieśliśmy się również i wyszli do przedpokoju. Otworzyłem okno. Z podwórza powiało chłodnym, wilgotnym wiatrem. W ciemnościach nie mogłem nic dojrzeć.

— Kto tam? — krzyknąłem.

— To ja, proszę panicza... Aleszka ze młyna — rozległ się pod oknami wystraszony głos. Niech mi panicz wpuści cprędzej, bo ja do pana przybiegłem.

Katia otworzyła drzwi. Do pokoju wszedł niski parobek w olbrzymich niezgrabnych buciskach i dużej czapce, nasuniętej na uszy. Blady był jak kreda, drżał i stukał zębami. Szeroko otwarte oczy błyszczały mu nienaturalnym blaskiem. Był przemoczony do nitki i woda strngami spływała z niego na podłogę.

— Ratujcie nas — panie — odezwał się dźwięcznym głosem, zdejmując czapkę z głowy Toniemy!

— Jakto tuncie?... Co się stało.

— Woda wali przez groble, wstrzymać jej nie można. Już całe Horodyszcze zalana, pod sam młyn podchodzi i tylko patrzeć, jak go porwie. Małe dzieci zostały w izbie, cały dobytek... Ojciec mię tu przysłał, żeby wielmożny pan kazał wyjść swoim ludziom... Sami nie damy sobie rady... Śmierć przyszła!...

— Boże przernajświętszy — krzyknęła przerażona matka, żegnając się znakiem krzyża. Siostry były blade nie mniej niż Aleszka. Ojciec odkaslnął i zmarszczył czoło; była to u niego stała oznaka wzruszenia.

— Jakież to się stało? — zapytał. Podnieśliście spusty na młynie?

— Otóż to że nie... Ale kto się mógł spodziewać. Woda przybierała wolniuteńko, myśleliśmy, że ją zawsze jeszcze zdążymy spuścić... A tu naraz jak chlusnie cała masa, ale to tak w jednej chwili... Boże wielki!... Na trzy ćwierci. Ani myśleć o tem, żeby spusty popodnosić, wodę spuścić. Widocznie w Boguczarowie młyn zniósł.

— Biegnijno Mitia, pobudź jak najprędzej parobków — zwróciła się do mnie matka. — Boże, Boże, co za nieszczęście.

— A powiedz im, żeby bosaki i sznury pozabierali ze sobą, dorzucił ojciec.

— Niech im wielmożny pan na koniach każe jechać — powiedział Aleszka. Piechotą już się teraz przez Horodyszcze nie przejdzie..

Wybiegłem szybko na dwór. Noc była tak czarna, że o krok nie dojrzeć nie było można. Ogród szumiał głucho i złowieszco deszcz tłuł wściekle po blaszanych dachach zabudowań. Wiał ciężki, jęczący wiatr. Drobnym, nerwowym dreszcz wstrząsał całym moim ciałem: tam, w tym burzliwym mroku kryły się jęki, zagiada, śmierć.

Wbiegłem do szopy, w której sypiali parobcy, po omacku odszukałem tapczan mego przyjaciela Herasima i zacząłem go budzić! Spał jak zabity i długo nie mogłem się go dobudzić; na razie nie mógł zrozumieć o co mi chodzi.

— No wstawajże Herasim — krzychałem. Prędzej! Powódź we młynie... Wstawajże prędzej!

— Powódź — powtórzył przeciągle Herasim, ziewając, usiadł na posłaniu i obiema rękami zaczął się drapać po głowie.

— No prędzej — już, bo tam wszyscy potoną, nim tu się was dobudzi!...

— Nie potoną, nie im się nie stanie... Hej chłopcy, wstawaj... żywo.

W kącie rozległo się głucho mruczenie.

— A czego tam? — zapytał sennym głosem Włas.

— Do młyna trzeba jechać. Podnoś się... prędzej!

— Do młyna — powtórzył Włas, zasypiając na nowo.

— No wstawajcież już raz do diabła!.. Nie słyszycie co mówię.

Herasim zeskokczył na podłogę. W kątach szopy zaczęto się poruszać.

— Do jakiego znów tam młyna? zapytał ktoś w ciemności, ponurym głosem.

— Zmilujcież się wstawajcież! krzyknąłem rozpaczliwie.

Powódź we młynie... Spieszcie się... Boguczarowski młyn woda już zniósł, całe Horodyszcze zalane.

Parobcy zaczęli się podnosić.

Powiedziałem Własowi o bosakach i wozach, a sam szybko pobiegłem do domu, do siebie na górę. Po ciemku poszukałem długich butów, wciągnąłem je na nogi, ubrałem się w palto, ale czapki nie mogłem znaleźć. Przypomniałem sobie, że ją zostawiłem na oknie w salonie.

— A ty dokąd znów chcesz iść? — zapytała matka, kiedyś wbiegł do salonu i chwycił za czapkę. Oprócz niej była w salonie starsza siostra i Szura, obie blade i zaleknione.

— Do młyna... razem z ludźmi — odpowiedziałem szybko.

— Co tobie do głowy przyszło? — krzyknęła matka. Utopić się chcesz, czy przeziębicie! — Nie mój chłopce, to niema najmniejszego sensu. Nie myśl nawet o tem.

Zatrzymałem się pośrodku pokoju.

— Niech mi mama pozwoli jechać — odezwałem się posmutniałym głosem. Przecież parobków mama sama posyła.

— Ale wybij to sobie z głowy... Parobcy co innego.

— Ja umiem przecież daleko lepiej pływać niż oni wszyscy, a kiedyśmy się wczoraj moco wali z Herasimem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ba o zmianę obowiązujących obecnie przepisów o egzaminie dojrzałości w kierunkach określonych wnioskami 3 do 7.

Inne szczegóły zebrania podajemy na str. 5. D. c. n.

Wrzenie na Bałkanach.

Wiadomości telegraficzne, któreśmy otrzymali z Saloniki świadczą, że ruch rewolucyjny w Macedonji rozwija się coraz groźniej. 29 maja w Klissie, w okręgu Dżumskim, oddział powstańców bułgarskich stoczył uporczywą bitwę z wojskami tureckimi. Bitwa skończyła się znaczną porażką Bułgarów, którzy 4 ludzi stracili a wielu mają rannych. Po stronie tureckiej niema podobno strat żadnych. Bułgarzy cofając się, zdołali unieść rannych z pola bitwy, przez co jednak zarazem ułatwili wojskom tureckim pościg, gdyż obfite ślady krwi zdradziły kierunek, w którym się oddział cofnął.

Podczas gdy bandy powstańcze walcą z Turkami w odkrytym polu, dynamitardzi przygotowują wciąż nowe zamachy. Świeżo właśnie w Larissie policja grecka aresztowała 21 Bułgarów, przy których znaleziono większe zapasy dynamitu. Władze greckie wydały aresztowanych dynamitardów rządowi tureckiemu i dnia 29 maja przetransportowano ich na pokładzie parowca „Olimpia“ do Saloniki. Fakty te świadczą, że zaciekleść rewolucjonistów bułgarskich nie słabnie w walce, lecz przeciwnie wzmagają się coraz bardziej i że ostatecznie może wywołać poważniejsze konflikty.

Konstantynopol 2 czerwca. Z wilajetu adryanopolskiego nadeszły doniesienia o zaciętych starciach z trzema bandami we wsi Sarokina. — Banda uprowadziła greckiego notabla Niko Alantisa. Notabla ukrzyżowano. — Patrole znalazły notabla już nieżywego na krzyżu. Władze w wilajetach otrzymały doniesienia ze strony tureckich konfidentów, jakoby bułgarskie komitety sprowadziły 30.000 karabinów. Skutkiem tego odbywają się zbyt rewizje domowe.

Konstantynopol 2 czerwca. Według sprawozdań konsularnych w Monastyrze we wszystkich walkach z bandami w ostatnich czterech tygodniach w tym wilajecie, ludność mahometańska walczyła po stronie tureckiej i żandarmów. — Wprawdzie z rozmaitych miejscowości nadchodzą doniesienia o rzekomych wykroczeniach jakich ta ludność się dopuszcza, wprawdzie tutejsze koła dyplomatyczne rozumieją rozgoryczenie ludności, są jednakże zdania, że ten współdziałalność w walkach z bandami, rozbudzający nienawiść i instynkt ludów, tworzy wielkie niebezpieczeństwo i Porta powinna jak najsurowiej przeciw niemu wystąpić.

Konstantynopol 2 czerwca. Wydelegowana komisja do zbadania zajść w Smerdesz, na żądanie austr.-węg. i rosyjskiego ambasadora odjechała na miejsce.

Skopje 2 czerwca. (Tel. wł.) Planowane jest wypędzenie stąd kilku podejrzanych Bułgarów.

Porta chwiała się silnie ruchu rewolucyjnego w okolicach Skoplji.

Konstantynopol 2 czerwca. (Tel. wł.) Według ponownych wiadomości wielka część Albańczyków z Luna Hassi i Reka podjęła na nowo opozycję przeciw reformom. Jest to więc drugi ogień, w który Portę biorą jej „wierni poddani“.

Straszne katastrofy.

Ameryka północna jest widownią olbrzymich żywiołowych katastrof. Wzbrały rzeki: Missisipi, Missouri, Ohio, Kansas. Setki kilometrów kwadratowych pod wodą. Równocześnie olbrzymie przestrzenie lasów płoną. Szalejące orkany roznoszą ogień. Wszędzie panika. Ludzie uciekają z miast zagrożonych. Niektóre miejscowości formalnie opustoszałe.

Oto szereg najnowszych wiadomości:

Atlanta 2 czerwca. W miejscowości Gainsville szalał wczoraj w południe groźny tornado, który zerwał i rozsypał zupełnie kilkanaście domów, oraz porywał ludzi przechodzących unosząc ich w górę i ciskając na daleką odległość. Według przypuszczeń 200 ludzi utraciło życie. — Młyn bawełny uległ prawie zupełnie zniszczeniu. W młynie tym 80 osób utraciło życie.

Gainsville jest miastem, leżącym w stanie Georgia Ameryki Półn., którego głównym miastem jest Atlanta.

Kansas City (stan Missouri) 2 czerwca. Most kolei Union-Pacifice nad rzeką Kansas zawalił się. Dwadzieścia siedm osób utonęło. Pięć mostów, które łączyły część miasta leżącą w Missouri z miastem Kansas uniosła woda.

Kansas City 2 czerwca. Ogólne położenie nie się nie poprawiło. Poszczególne linie kolejowe uszkodzone. Druty telegraficzne i telefoniczne wszędzie przerwane. Mimo wszelkich usiłowań nie można się było porozumieć z mieszkańcami z tamtej strony rzeki, — wobec tego obawiają się poważnie o ich los. Zorganizowany komitet ratunkowy zaopatrzył w pożywienie tysiące ludzi. Policja otrzymała rozkaz natychmiastowego zabijania ludzi, którzyby płądowali domy.

Nowy Jork 2 czerwca. Według niepotwierdzonych jeszcze dotąd wiadomości w Kansas City utonęło 200 osób. — Ludzie, którzy zdołali schronić się do wyżej położonej części miasta, donoszą, że 50 ludzi, ratując się przed wodą, zginęło. Woda wzięła ogromny rezerwoar z oliwą, który płynąc z rozmachem, zburzył 4 mosty. Na mostach tych znajdowało się tysiące osób, które przypatrywały się powodzi. Departament wojenny wysłał ogromny most pontonowy, by przywrócić komunikację w Kansas City. Wysłano również do Kansas City wielką ilość łoża i środków żywności.

ZE ŚWIATA

Dziwny dramat rodzinny. — Tragiczna śmierć posła włoskiego. — Mikrob ciemności.

Dziwny dramat rodzinny. W posiadłościach zamożnego obywatela rosyjskiego pod Odessą, p. Stefana Monastyrskiego, rozegrał się niezwykle dramat rodzinny. Bogaty p. M. sprowadził do siebie z Grodna szansonetkę wiedeńską, Annę Gunstnagel, która używała na scenie pseudonimu baronówna v. Nagel — i prowadził z nią wesołe życie. Brat jego Aleksy, zgorzogniony postępkami brata, postanowił zmusić ją do wyjazdu. Gdy usiłowania jego były bezskuteczne, rozstrzygnął rzecz inaczej. Gdy Stefan wyjechał do Odessy, lokaj Mikołaj zastał pewnego dnia drzwi pokoju Aleksiego zamknięte, a wewnątrz nie dosłyszał żadnego szmeru. Przywołałszy parobka wyważył drzwi i wtedy oczom jego przedstawił się straszny widok. Na rzemieniu przyścianie wisiał Aleksy, a na łóżku leżała uduszona „baronówna“. Aleksy zostawił kartkę, w której pisze, że ta kobieta chciała go swoim ciałem przekupić i zmusić do pozostawienia jej w spokoju. „Zadusiłem ją“. Przez czyn mój chciałem umoralnić na przyszłość Stefana. „Nie jestem mordercą. Niech niebo zlituje się nademną. Kochałem brata nad życie“.

Stefan Monastyrski, pozostały przy życiu brat, dostał pomieszenia zmysłów.

Tragiczna śmierć posła włoskiego. W Massa-Carrara obrano nowego posła do parlamentu włoskiego, pała Corsi. Corsi przyjechał do tego miasta w celu wypowiedzenia mowy dziękczynnej swoim wyborcom. Całe miasto przygotowało się do entuzjastycznego przyjęcia. Tłum stanął pod oknami ratusza z mnyską na czele, z chorągwiami i oznakami. Ale już na dworcu Corsiemu zrobiło się niedobrze, osłabionym głosem szepnął do burmistrza, który zmuszony był go podtrzymać. „Panie, pan trzymasz tylko trupa. Nie wiem co mi jest, ale serce... serce...“ Nie mógł mówić więcej. Zbladł i opadł na krzesło. Po chwili westchnął. „Ach moje dzieci“ i umarł. To działo się wewnątrz ratusza. A na dworze mnyska grała fanfary tryumfalne, krzyczano evviva Corsi! Czekano na posła, tymczasem w oknie ratusza pojawiła się czarna chorągiew. Na balkonie pojawił się nrędnik i oznajmił zebranym o śmierci Corsiego. Salę ratuszową, w której umarł poseł, zamieniono w kaplicę. Setki i tysiące zaczęły napływać do ratusza, chcąc zobaczyć trupa. Corsi należał do partji republikańskiej.

Mikrob ciemności. Górnicy w Westfalji dotknięci są epidemiczną chorobą, która sprowadza anemię, puchlinę wodną a bardzo często śmierć. Doktorzy odkryli, że chorobę powoduje pasożyt, który czepia się ludzi, żyjących zdala od światła słonecznego. Około 20.000 górników padło ofiarą zarazy, ale kobiety ich i dzieci, które nie pracują w głębiach, są zupełnie zdrowe.

175.000 godzin snu.

Dotychczas słyszeliśmy o nadmiernie długich snach tylko w bajkach i legendach, lub też w opowieściach o fakirach indyjskich, którzy nawet podobno potrafią się żywcem dać zagrzebać na parę tygodni, a nawet miesięcy i po upływie oznaczonego czasu znów budzą się do życia.

Jednakże istnieje stwierdzony niejednokrotnie fakt nadmiernie długiego snu, prawdopodobnie

pozbawionego zupełnie sennych widzeń, bez garączki i bez widocznej chorobliwej przyczyny.

Takim zdumiewającym snem spała przez lat przeszło 20, czyli przez 175.000 godzin niejaka Małgorzata Boyenwal w Theuelles we Francji, przebudziwszy się zaś, zmarła w dni kilka. Fakt ten nie jest bynajmniej efektywnym pomysłem francuskich reporterów, ale faktem naukowym, stwierdzonym przez uczonog tego miary, co Charcot, który czynił nad śpiącym bardzo ścisłe badania. Niema tu mowy o żadnym szwindlu. Matka śpiącej była wprawdzie bardzo biedna, ale brała od przychodzących obejrzeć śpiącą tak mało, że ledwie to wystarczyło na jej wyżywienie. Przy tem nie chciała nigdy szukać w ten sposób źródła dochodu.

O początku snu chorej opowiadają co następuje: Małgorzata była to istota pracowita, ale skłonna do nerwowych ataków. Była bardzo piękna, o świeżej cerze i miłym obejściu i nie dziwnego, że podobała się jakiemuś młodemu chłopakowi, którego nad życie pokochała i dała się skłonić do romansu zakończonogo niestety smutną katastrofą.

Niedługo danem jej było być matką. Dziecko umarło wkrótce po narodzeniu, a w okolicy rozeszła się wieść, że Małgorzata miała śmierci dopomódz. Ohydna ta plotka doszła do uszu nieśczęśliwej kobiety i napełniła jej duszę takim przerażeniem, że gdy pewnego razu któraś sąsiadka zawołała znięcała „zartując“: „żandarmi idą po ciebie!“ Małgorzata dostała nerwowych kurczów, a potem wpadła w sen, z którego nie obudziła się aż po 20 latach. Miała wtedy lat 22, a obudziła się dopiero 42-letnią kobietą. Przez ten czas karmiono ją mlekiem, wlewając je przez zaciśnięte zęby śpiącej do gardła, lub kawałeczki siekanego mięsa. Wskutek niustającego leżenia Małgorzata w końcu dostała zapalenia płuc, a potem wpadła w suchoty, które dokazały tego, czego nie potrafił żaden lekarz — obudziły śpiącą, ale na parę dni tylko przed śmiercią. Widocznie bliskość śmierci pobudziła cały organizm. Chora uczyniła pierwszych kilka niepewnych ruchów. Twarz jej przez 20 lat niezmieniona, kamiennie spokojna, nabrała życia i wyrazu bezmiernego bólu. W dwa dni później wymówiła pierwsze wyrazy. Pytała się o swojego dziadka, który umarł gdy miała lat 13, zadała jeszcze kilka innych pytań, w końcu westchnęła „Cóż zrobiła, aby tak cierpieć“ i umarła wśród ciężkiego duszącego kaszlu.

Matka śpiącej nie dała robić sekcji na trupie.

KRONIKA.

Kalendarzyk kościelny. Dziś środa Suchy dzień, Erazma biskupa męczennika i Klotyldy królowej; we czwartek Franciszka Carac. i Kwiryra biskupa.

Kalendarzyk astronomiczny. Wschód słońca rozpoczął się dziś o godz. 3 minut 39, zachód przypada o godz. 7 minut 36, długość dnia godzin 15 minut 57.

Kupujecie tylko u Chrześcijan!

Z dnia na dzień.

Bielany w r. 1789.

Jak się ludzie przed stu laty na Bielanach bawili?

Niemamy w Krakowie poety, któryby nam to dźwięcznym rymem przypomniął.

Warszawa jest pod tym względem szczęśliwszą. Posiada swojego Or-ot'a, który jej stare mury tak serdecznie ukochał i rad opiewa minione dawno czasy.

I teraz z okazji Zielonych Świąt wskrzesza w „Knrjerze Warszawskim“ obraz Bielan z roku 1789.

Wysoko stoi ogromne słońce,
Wznoszą się k'niemu pyłu tumany,
Mkną od rogatek ludu tysiące,
Wszystkich cel wspólny brata: Bielany!
Jedni w pojazdach, drudzy piechotą,
Ten w aksamitach, ów kurcie lichej,
Lecz wszyscy spieszą z równą ochotą
Do kamedulskiej pustelni cichej,
Parskają czwórki i szóstki koni,
Lśnią od galonów hajduckie straże,
Śmiech dam czarownych w powietrzu dzwoni
I senatorskie migają twarze.
To włos peruki wypudrowanej,
To order błysnie w chmurach kurzawy,
A bokiem drogi patrząc na pany,
Stapają łyczki z przedmieść Warszawy.

Rojno, gwarno i huczno, sam król Jegomość zjechał ze swoim dworem do Bielańskiego lasku. Lud się bawi, póki go głos dzwonka na modlitwę do kościoła nie zawezwie. Po Nieszporach procesja.

śmy w możności podziękować osobliście tym wszystkim, którzy mu oddali ostatnią posługę i uszuli jego pamięć. Pospieszamy przeto za pośrednictwem naszej prasy spełnić ciężary na nas obowiązki. Dziękujemy przede wszystkim z głębi serca Wielebnemu O. Aniołowi, który eksportując nieboszczyka natchnionem słowem uczcił jego pamięć i zasługi; oraz Wielebnemu duchowieństwu, które raczyło wziąć udział w eksportacji. Dziękujemy również Towarzystwu wazajmej pomocy uczestników powstania 1863 r. i Towarzystwu weteranów tegoż powstania „Przytulisku“, Towarzystwu gimnastycznemu „Sokół“, Stowarzyszeniom „Przyjaźni“, „Związkowi katol. robotników“ i „Kasie pogrzebowej“, za wzięcie gremjalnego udziału ze sztandarami i za uczczenie zmarłego serdecznymi słowy pożegnania; wreszcie przyjaciółom, znajomym i pobożnej P. T. Publiczności za oddanie ostatniej posługi naszemu mężowi i ojcu. Józefa Piasecka z córkami.

Z „Sokoła“. W sobotę dnia 6 b. m. odbędzie się w tutejszem Towarzystwie wieczornica miesięczna dla członków i ich rodzin. Wzywa się członków do jak najliczniejszego współdziałania.

Wyciągi. XVI zwyczajne Walne zgromadzenie członków założycieli Towarzystwa międzynarodowych wyciągów konnych odbędzie się dnia 14 b. m. w kancelarji Towarzystwa przy ul. Wolskiej l. 5 o godz. 9 wieczór.

XI zwyczajne Walne zgromadzenie członków galicyjskiego klubu jazdy panów odbędzie się we wtorek dnia 16 b. m. o godz. 11 przed południem w sali posiedzeń Resursy, ulica Wolka l. 4.

Porządek obu posiedzeń: 1) Odczytanie protokołu. 2) Przyjęcie sprawozdania kasowego za rok 1902, ewentualnie udzielenie absolutorjum. 3) Załatwienie budżetu na rok 1903 i 4) Załatwienie wniosków członków wydziału i członków zwyczajnych.

Złot lwowski. Przypominamy, że ostateczny termin zgłaszania się pań do współdziałania w ćwiczeniach na złot lwowski, zapada w tych dniach. Nader łatwe ćwiczenia wspólne dają możność współdziałania wszystkim paniom, choćby detychozas wcale gimnastyki nie uprawiały.

Z opery. Obsada partyj w zapowiedzianej operze Bizeta „Carmen“, została, jak nas zawiadomila komunikat dyrekcji opery, zmieniona o tyle, że partję Micaeli odtworzy p. Lilly Esten, zaś partję don Josego śpiewać będzie p. Dianni. W roli namiętnej córki Kastylii, — rozmówkowanej a rozpustnej „cigarra-wana“ wystąpi po raz pierwszy wytworna i dystyngowana śpiewaczka, primadonna opery la scala w Medjolanie p. Bel Sorel, — wedle ogólnej opinji krytyki zagranicznej najlepsza Carmen po słynnej p. Hermanji. — Gdy się zważy, że reszta partyj spoczywa w ręku takich artystów, jak p. Marek, Szymański, Kiczman i to przedstawienie dzisiejsze jest naprawdę interesującym.

W piątek „Manon“ z p. Bohuss i p. Dianni w partyi de Grioux.

W niedzielę „Carmen“.

Zajście w teatrze. Przesadna gorliwość jednego z urzędników teatralnych wywołała w niedzielę na popołudniowym przedstawieniu „Kościuszki pod Racławicami“ niemile zajście. — Komitet, przyjmujący włościan, zakupił dla nich na to przedstawienie kilkakrotnie miejsce na galerji. Włościan przybyło jednak znacznie więcej, tak, że pewna część miejsc nie miała i stał w przejściach. Podczas antraktu któryś z funkcjonarjuszów teatralnych polecił woźnym, aby ich usunąć. Oburzeni t. m. wszyscy włościanie teatr opuścili. Zajście to rozszerzyło się po mieście, wywołując oburzenie przeciwko dyrekcji, która jednak w danym razie wcale nie zawiniła, bo stało się to bez jej wiedzy.

Ostatecznie sprawę wyjaśnia list, przesłany przez prezydium Komitetu urządzającego wycieczkę, na ręce dyr. Kotarbińskiego. List ten, którego odpis otrzymaliśmy, brzmi jak następuje:

Wielce Szanowny Panie!

W imieniu wszystkich uczestników wycieczki polskiej ze wschodnich powiatów kraju, poczuwamy się do miłego obowiązku wyrażenia Wielce Szanownemu Panu najszczerzego podziękowania za chętnie i pełne ofiarności urządzenie osobnego, a tak wspaniałego, przedstawienia sztuki „Kościuszko pod Racławicami“ w dniu dzisiejszym.

Proszę przyjąć zapewnienie, iż wszyscy obecni z żywą wdzięcznością zachowają tę chwilę w pamięci i że ona nagrodziła nam w zupełności nieporozumienie, jakie się wydarzyło wczoraj z powodu choroby Pana.

Z wyrazem prawdziwego poważania i życzliwości. Następują podpisu ks. prałata Gromnickiego, ks. Rakszyńskiego, postów Cieleckiego, Marjana Bławowskiego i Jana Wielowiejskiego.

Mianowania. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował ansultantami praktykantów sądowych: Marcina Zwolińskiego, Alfredda Korzenkowskiego, Witolda Kadena i Józefa Mazurkiewicza.

Towarzystwo tatrzańskie. W niedzielę dn. 14 czerwca 1903 r. o godz. 5 po południu odbędzie się w Krakowie w sali posiedzeń Rady miasta (drugie

piętro), nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Towarzystwa tatrzańskie.

Na porzątku dziennym: Sprawa budowy schroniska przy Morskim Oku.

Krakowska Izba adwokacka, odbyła w sobotę posiedzenie pod przewodnictwem prezydenta prof. dra Rosenblatta. W wyborach uzupełniających wybrany został dr Samuel Tilles członkiem Wydziału Izby; członkami Rady dyscyplinarnej wybrani pp.: dr Michał Ichbeiser, dr Bronisław Olearski, dr Ferdynand Maiss z Bochni, dr Stanisław Tomik i dr Adam Bobilewicz; zastępcami pp. dr Tadeusz Bednarski, dr Zygmunt Lax i dr Stefan Kirchmajer. Zastępcą prokuratora dr Faustyn Jakubowski.

„Choroba krakowska“. Komisja sanitarna Rady miejskiej, na posiedzeniu sobotnim, w którym wzięło też udział grono zaproszonych przez prezydenta lekarzy omawiała objawy nowej choroby i wyraziła jednomyślnie zdanie: 1) że choroba, której kilkanaście przypadków pojawiło się w Krakowie w czasie od 10 do 20 maja, jest zbliżona do influenzy, odznacza się umiędzianiem zmian chorobowych w twarzy, a w szczególności powstawaniem obrzeków i zaczerwienienia powiek; 2) że przebieg jej jest wogóle łagodny, a wcale nie niebezpieczny, 3) że nie jest zaraźliwa.

Składki. Na Weteranów 1831 r. w m. maju r. b. złożyli: p. Józef Bielska 20 koron.

Rozdano w tymże miesiącu żołdu narodowego pomiędzy Weteranów: najem pokoju na biura, usługę, druki, portorja i t. p. razem kor. 280 82 hal.

Wydatek ten zaspokojono z oszczędności poprzednich miesięcy.

Włóczki humorystyczny p. Gustawa Fischera, który się odbędzie we czwartek w teatrze ludowym, obejmuje następujący program: „Zielona szlachta“, obrazek charakterystyczny; „Józef Kajsowier-szyszer“, obrazek z życia aktorów prowincjonalnych; „Cnory z urojenia“, scena komiczna z Moliera; „Diaczego pan Jan się nie czuń“, scena z życia myśliwskiego, a rozpocznie „Pan Śniadankiewicz“, figura jakich wiele.

Bilety wcześniej nabyć można w magazynie pana W. Fenza. Rynek głoway i róg ul. Szewskiej.

Samobójstwo. Na cmentarzu krakowskim, na drzewie koło muru naprzeciw rogatki warszawskiej, powiesił się wczoraj po południu nadkonduktor kolejowy Mikłaj Kamiński, ojciec pięciorga dzieci. Samobójcę dostrzegł między godziną 3 a 4 koszący trawę robotnik. Przeciął on natychmiast kosą sznur i wezwał pomocy. Przybyłe pogotowie mimo przeszło godzinnego wysiłku nie było w stanie przywrócić go do życia. Lekarz miejski dr Zopoth stwierdził śmierć a komisarz policji dr Krupiński spisał protokół i wydał potrzebne zarządzenia.

Przy zwłokach znaleziono długi sztylet wyjęty z łaski, 18 halerzy, okulary, seczoryk i list, w którym Kamiński przeprosza rodzinę, że popełnia samobójstwo, błogotławi dzieci a najstarszemu synowi każe się zaopiekować rodziną.

Złodziej od frontu. Pani Franciszka(?) Gleis-scheib na Kazimierzu, ulica Krakowska l. 56, kupiła 4 litry mleka, aby je zakisć w dwóch garakach. Dla większego bezpieczeństwa przed złodziejem, zamiast do szafki szpiżarnianej w sieni, postawiła 2 garnki z mlekiem na gzymsie i piętra przed oknem frontowym. Jakże się jednak zdziwiła nazajutrz rano, kiedy garnki z przed okna znikły. Złodziej przystawił w noc drabinę i mleko sprzął aż, nim się zdążyło zakisć.

Aresztowanie ajenta emigracyjnego. Policja aresztowała na dworcu kolejowym 40 letniego Jana Duję z Parochwi w powiecie mieleckim. Daj jechał w towarzystwie 6 włościan, których wioził do Ameryki, wyludziwszy w ród od nich pieniądze.

Żydzi w Rynku. Przy rogu Rynku głównego i ulicy Szewskiej w domu hr. Józefa Wodzickiego, gdzie od wielu lat istniała katolicka księgarnia dra Wł. Miłkowskiego, mieści się obecnie od paru dni żydowski sklep z linoleum i ceratą. Właściciel sklepu nie zamierzał przeczornie na szyldzie swej imiennej firmy i dzięki temu p. dstępowi cieszy się dość znaczną chrześcijańską klientelą.

NEKROLOGJA.

Ś. p. Jędrzej Bryg, obywatel m. Tarnowa, zmarł w Tarnowie, przeżywszy lat 71.

Ś. p. Marja Strusińska, córka kontrolora urzędu cłowego w Tarnowie, zmarła w Bączarce, w 21 roku życia.

Ś. p. Karol Cieśla, obywatel miasta Tarnowa i były muzyk zmarł w Tarnowie, przeżywszy lat 82.

Ś. p. dr Karol Kaczkowski, dyrektor szpitala powszechnego w Krośnie, zmarł tamże 25 maja.

Gabryelski (Kraków) kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina i harmonje — krajowe i zagraniczne — nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Repertuar teatru miejskiego.

We środę 3 czerwca: „Carmen“, opera w 4 akt. S. Biseta. (Występ Bel Sorel).

We czwartek 4 czerwca: „Na dzień“, sceny z życia Gorkiego.

W piątek 5 czerwca: „Manon“, opera w 4 akt. J. Massenet'a. (Występ Dianiego).

W sobotę 6 czerwca: „Dwie szkoły“, kom. w 4 akt. Capus'a. (Nowość).

W niedzielę 7 czerwca: „Carmen“, opera w 4 akt. S. Biseta.

Opieka nad więźniami.

Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami, od lat ośmiu istniejące w Krakowie, odbyło w sobotę w południe walne zgromadzenie, pod przewodnictwem prezesa, p. nadprokuratora państwa dra Władysława Wędkiewicza, z udziałem niezwykle licznej grona członków.

Oto przebieg posiedzenia.

Przewodniczący podaje do wiadomości zebranych, że rząd obiecał przyjść z pomocą materialną towarzystwu; oraz konstatuje brak zakładu poprawczego dla młodych przestępców, podczas kiedy w innych krajach monarchji jest takich zakładów 16, w Galicji niema ani jednego.

Skarbnik towarzystwa dr Franciszek Bujak składa sprawozdanie kasowe. Pokazuje się, że dochody Towarzystwa wynosiły w roku ubiegłym 1629 koron 67 hal., wydatki 993 k. 40 h. Od początku istnienia do końca roku 1902 wpłynęło 12.202 k. 44 h. a wydano w tym czasie 9749 k. 34 h. Do funduszu żelaznego na utworzenie i utrzymanie „Domu pracy“ przelano 2.430 k. a przez dołączenie procentów fundusz ten wzrósł do kwoty 2.864 kor. 33 hal.

P. Teodor Kalitowski składa sprawozdanie z czynności wydziału. Sprawozdanie stwierdza, ogromny rozwój działalności dobroczynnej towarzystwa. Do towarzystwa zgłosiło się 96 ex więźniów, z których 26 uwzględniono i przyjęto pod opiekę. Siedmiu ex-więźniów lat poprzednich udało się dostarczyć zarobku i umieścić w rzemiośle. Gotówka wsparła 26 w narzędzia robocze, w odzież zaopatrzono 5. Niektórzy z nich stał się dobrymi członkami społeczeństwa.

W końcu sprawozdawca wspomina, że się znalazł bezimienny filantrop, który na założenie kolonji poprawczej dla młodych przestępców ofiaruje jeden ze swoich folwarków i nposadyć pragnie pewną kwotę.

Po wyczerpaniu porządku dziennego dokonano wyboru nowego zarządu:

Przewodniczącym ponownie wybrano p. radcę dworu dra Władysława Wędkiewicza; zastępcą tak samo ponownie radcę sądu kraj. wyższego p. Teodora Nałęcz Kalitowskiego, sekretarzem zastępcę prokuratora p. Józefa Ptasia; skarbnikiem ponownie radcę sądu kraj. wyższego dra Franciszka Bujaka.

Do dyrekcji weszli ponownie: ks. kan. dr. Stanisław Spis, prof. Uniwersytetu; dr Władysław Markiewicz; adwokat krajowy dr Julian Morelowski, wiceprezydent sądu krajowego i dr Stanisław Tomik, adwokat krajowy. Rewidentem ponownie wybrany został dr Leo Cyfrowicz, profesor Uniwersytetu. Do wydziału weszli ponownie: prezydent miasta p. Józef Friedlein; profesor Uniwersytetu dr Edmund Krzymuski, radca sądu krajowego wyższego p. Mieczysław Szybalski, prof. Uniwersytetu i adwokat dr Józef Rosenblatt i adwokat dr Józef Steinberg; jako nowe wybrani: adwokat krajowy dr Ludwik Szalay; prokurator państwa, radca sądu krajowego wyższego p. Roman Doliński, p. J. Schneider.

Z sali sądowej.

Przed krakowskim trybunałem przysięgłych stał wczoraj 26-letni Aleksander Piotrowski, wyrobnik z Libiąża Wielkiego, oskarżony o zamordowanie Feigli Fischerowej, żony właściciela sklepu z wiktualiami.

Rzecz miała się tak:

Dnia 9 marca r. b. o godzinie 8 i pół rano przyszedł Piotrowski do sklepu Fischerów, zaczął sobie dać śledzi i chleba a po spożyciu ich już na wychodnem zażądał jeszcze funta kaszy i pół kwarty soli. — Kiedy jednak Fischerowa upomniała się o należność, Piotrowski po chwilowem szukaniu w kieszeniach oświadczył, że zapomniał wziąć pieniędzy z domu i wyszedł pozostawiając sól i kaszę.

Związek krawców

Kraków ulica Florjańska 7.
Lwów, pl. Halicki 7.

Jedynie dwa magazyny ubrań gotowych w kraju wyrobionych.
Ubrania marynarkowe od 7 złr., frakowe, surdutowe od 25 złr., zarzutki od 14 złr.
ulstry od 16 złr., bluzki studenckie 5 złr., spodnie od 3.50. 1209

Pierwszorządny zakład krawiecki na zamówienia.

W czasie gdy Piotrowski bawił w sklepie Fischer przygotowywać się do wyjazdu, w tym dniu bowiem wybierał się do Chrzanowa po zakupno towarów. I około godziny 11 przed południem wyjechał, pozostawiając żonę w mieszkaniu samą. Kiedy Fischer wieczorem powrócił z Chrzanowa zastał sklep zamknięty na klucz — a koło sklepu tłum ludzi. Wszedłszy przez sieni otwartą do izby zobaczył żonę leżącą na ziemi w kałuży krwi, ułożoną twarzą do ziemi. Fischerowa nie żyła.

W izbie szafa i kufer otwarte — ze szuflady sklepowej zabrano gotówkę w kwocie 14 do 16 koron. Prócz tego bieliznę i parę litrowych flaszek wina. Wedle orzeczenia lekarzy, przyczyną śmierci Feigli Fischerowej było porażenie mózgu i serca spowodowane urazem zadany narzędnym tępem twardem, tylko rany na wardze i pod brodą zadane były prawdopodobnie nożem.

Podejrzanie o zbrodnię padło zaraz na Aleksandra Piotrowskiego, gdyż około godziny 2 ej popołudniu widziano go jak siedł od strony domu Frischerów i niósł w ręce jakiś tłumok a w kieszeni surduta miał litrową flaszkę z winem, którem częstował później Antoniego Kumanka, żaląc się przed nim, że rozbił z nędzy, spowodowanej przez niechęć jego rodziców do żony.

Stawiony wczoraj przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem rady Ursla z płaczem przyznał się do winy morderstwa i grabieży.

Oskarżenie przeciw Piotrowskiemu wnosił zastępca prokuratora dr Pawłowski, obronę z urzędu prowadził obrońca p. Słobodziński, jako rzeczoznawców lekarskich powołano prof. dra Wachholza i dra Horoszkiewicza.

Lawa przysięgłych po przeprowadzonej rozprawie zatwierdziła 10 głosami pytanie główne w kierunku zbrodni morderstwa w celu grabieży a trybunał na mocy werdyktu i na wniosek prokuratora znaną Aleksandra Piotrowskiego winnym zbrodni rozbójczego morderstwa z § 134 i 135 u. k. i w myśl § 136 n. k. skazał go na karę śmierci przez powieszenie.

Obronca zgłosił zażalenie nieważności wyroku. Rozprawie przysłuchiwały się całe tłumy żydów i żydówek.

TELEGRAMY.

Sejm.

Lwów 3 maja. Z Wiednia donoszą do „Gazety Narodowej“, że według dotychczasowych dyspozycji, sesja Sejmu galicyjskiego trwać będzie od połowy września do połowy października.

Zjazd słowiański.

Pilzno 3 maja. Po zwiedzeniu bardzo interesujących zakładów fabrycznych „Skodawerke“, udali się uczestnicy zjazdu dziennikarzy słowiańskich osobnym pociągiem do Czeskich Kubic, gdzie w „Pension Krasnohorska“ odbyło się wspaniałe przyjęcie. Na wszystkich po drodze stacjach witały uczestników deputacje. Po południu udali się uczestnicy do Domażlic, gdzie odbyło się w ratuszu uroczyste przyjęcie. Wieczorem bal kostjumowy na strzelnicy.

Połączenie Czechów.

Wiedeń 3 czerwca. (Tel. wł.) Klub młod. prowadził przez święta prace organizacyjne w celu skupienia wszystkich klubów czeskich w jedno stronnictwo. Prace wydały o tyle pozytywny rezultat, że zarówno narodowi socjaliści jak i agrarjusze zgodzili się w zasadzie na wspólną organizację. W sprawach religijnych i ekonomicznych każdy klub miałby wolną rękę, natomiast w sprawach politycznych i narodowych musiałaby istnieć bezwzględna solidarność. Prasa ministerjalna obawia się tego połączenia Czechów i utrzymuje, że do niego nie dojdzie.

Prace parlamentarne.

Wiedeń 3 czerwca. Dzisiaj komisje ngodowa i parlamentarna rozpoczynają swe prace. Rząd nagli je do pospiechu i wymaga, aby prace zostały ukończone najdalej do czerwca.

Wiedeń 3 czerwca. W piątek zbiera się Izba poselska. Całe posiedzenie jednak wypełnią wnioski nagłe w sprawie rozruchów w Chorwacji i Dalmacji.

Wybory w Serbii.

Wiedeń 3 czerwca. „Neue Freie Presse“ donosi z Belgradu, iż wczoraj odbyły się wybory do skupczyny, które dały zupełnie niespodziewany rezultat. Mianowicie nie przeszedł nikt ze stronnictwa opozycyjnego. Stało się to oczywiście skutkiem wielkich nadużyć wyborczych.

Sprawa księżnej Ludwika.

Wiedeń 3 czerwca. W. księżna Ludwika przybyła do Lindau. Według wszelkiego prawdopodobieństwa W. księżna pogodzi się z mężem, który jej winę zupełnie przebacza.

Zamach na życie królowej Dragi.

Wiedeń 3 czerwca. „N. Wiener Journal“ przynosi sensacyjną wiadomość o zamachu na życie królowej Dragi. Królową usiłował zamordować kucharz dworski, podsuwając jej zatrutą potrawę. Gdy się zbrodnia wydała, kucharz się zastrzelił. Wiadomość tę należy przyjąć z wielkim zastrzeżeniem.

Zaburzenia w Chorwacji.

Zagrzeb 3 czerwca. W oba dni Zielonych Świątek powtórzyły się tu zaburzenia. W niedzielę w południe grupa studentów, śpiewając hymn narodowy, przeciągała ulicami. Ponieważ nie przyszło do zaburzeń, policja nie występowała czynnie.

W poniedziałek między godziną 11 a 12 przed południem ogromna gromada niedorostków na placu uniwersyteckim — jak się zdaje, według podanych im z góry wskazówek — powybijała w wielu budynkach szyby, między innymi w dyrekcji ruchu kolei państwowych, nowogierskiem kasynie i t. d. Policja stała w pogotowiu, a 2 kompanie piechoty opróżniły plac.

Przez cały dzień wczorajszy garnizon stał w pogotowiu, a wszystkie główne ulice obsadzono wojskiem. Przedwczoraj po raz pierwszy obrzucono także wojsko kamieniami. Komenderujący oficer zagroził strzelaniem, nie przyszło jednak do tej ostateczności. Przez oba dni świąt przedsięwzięto liczne aresztowania. Jeden z policjantów ciężko ranny. Wieczorem przybyły posiłki dla wojska w sile dwóch szwadronów ułanów.

Demonstracje we Włoszech.

Rzym 3 czerwca. Wczoraj wieczorem ponowiły się poważne niepokoje. Studenci żądali, by grająca na Corso orkiestra zagrała hymn Garibaldi, policja jednak zakazała i opróżniła plac. Studenci zbrali się jednak ponownie, poczem wojsko oczyściło Corso. Jeden student został raniony. Minister Giolitti postanowił za wszelką cenę utrzymać porządek.

Wrzenie na Bałkanie.

Skoplja 3 czerwca. W Velez znalazły władze mnóstwo bomb. Uwięziono wielu Bułgarów i odstawiono ich do Saloniki.

Konstantynopol 3 czerwca. Według wiadomości urzędowych, ogłoszonych przez Portę, wypuszczono w Salonice z uwięzionych dotychczas Bułgarów 400, a zatrzymano nadal w więzieniu 26, którym udowodniono współudział w zamachu dynamitowym na Bank ottomański i w innych zaburzeniach.

Zjazd delegatów Tow. szkoły ludowej.

Lwów 2 czerwca. (Tel. wł.) Zjazd delegatów Towarzystwa szkoły ludowej odbył dzisiaj w sali ratuszowej drugie z rzędu posiedzenie plenarne. Na początku posiedzenia prezes Rady nadzorczej Gertler złożył sprawozdanie, w którym wyrażono pomiędzy innymi prezesowi Towarzystwa drowi Bandrowskiemu gorące uznanie za jego pracę oraz wniesiono o udzielenie zarządowi absolutorjum. Oba wnioski uchwalono.

Z kolei pp. Grzybowski i dr Próchnicki referowali dodatkowe zmiany statutu. Zmiany te przyjęto „en bloc“. Zarazem wezwano zarząd główny, aby je jak najrychlej przedłożył władzom do zatwierdzenia i przystąpił w porozumieniu z Kołami do założenia związków okręgowych.

Następnie p. Argasiński w dłuższym przemówieniu motywował imieniem komisji sprawozdawczej cały szereg wniosków. Pomiedzy innymi domagał on się, aby sprawozdanie zarządu głównego przynajmniej na 8 dni przed walnym zjazdem znajdowało się w ręku delegatów, dalej aby zestawienia rachunków były więcej zrozumiałe układane, wreszcie przedewszystkiem aby koła starały się rozbudzić ducha narodowego w ludzie polskim za pomocą odczytów urządzanych w czytelnich Towarzystwa szkoły ludowej. Nad wnioskami tymi rozwinęła się bardzo obszerna dyskusja, w której zabierało głos kilkunastu mówców. Ostatecznie po odpowiedzi referenta i przewodniczącego zarządu na interpelacje przyjęto wnioski proponowane.

Stypendja.

Lwów 2 czerwca. (Tel. pryw.) Kuratorjum fundacji stypendyjnej im. Piotra Węclowskiego nadało opróżnione stypendja z tej fundacji w kwocie rocznej 300 koron, począwszy od roku szkolnego 1902/3: Łucjanowi Barowi i Karolowi Czekajowi słuchaczom III r.; Janowi Gło-

wackiemu i Januaremu Prytyce słuchaczom II r. wydziału prawniczego uniwersytetu we Lwowie, Apolinaremu Piekosińskiemu sł. I roku wydz. praw. uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Karolowi Szeligowskiemu słuchaczowi IV roku wydz. budowy maszyn, Tadeuszowi Huberowi i Albinowi Misterce słuchaczom II roku i Stanisławowi Południowskiemu słuchaczowi I r. wydziału inżynierji szkoły politechnicznej, wreszcie Franciszkowi Wesolińskiemu i Janowi Dydzińskiemu, słuchaczom II r. akademii rolniczej w Dublinach.

Loterja.

Wiedeń 2 czerwca. Przy ciągnięciu losów państwowych z roku 1864 wygrała 30.000 kor. — Serja 3159, Nr 45, 40.000 kor. Serja 3159, Nr 52, 20.000 kor. 1.942, Nr 30, po 10.000 koron. Serja 1591, Nr 41, Serja 2841, Nr 40, po 4000 kor. wygrały 2012, Nr 9, Serja 2693, Nr 61, po 2000 kor. Serja 530, Nr 1, Serja 1008, Nr 8, Serja 2116, Nr 29.

Zwycięstwo rządu w Serbji.

Belgrad 2 marca. Przy wczorajszych wyborach do Skupczyny przeszli sami rządowi kandydaci z wszystkich trzech partyj.

Olbrzymi strejk.

Filadelfia 2 czerwca. Strejkuje tutaj 90.000 tkaczy. Tylko 15.000 podjęło pracę ponieważ pracodawcy zgodzili się na ich warunki.

Lwów 2 czerwca. Strejk robotników budowlanych zakończył się.

Ceny targowe z dnia 2 czerwca.

Ceny za 100 kilogramów:

Z powodu świąt izraelskich (Zielone Świąta) targu zbóżowego nie było.

Pszenica krajowa od — do — kor., pszenica węgierska od — do —, żyto krajowe — do —, żyto węgierskie od — do —, jęczmień od — do —, owies z opłatą akcyzową od — do —, groch od 16 50 do 24 50, tatarska od 13 50 do 14 80, proso od 11 — do 13 —, fasola od 18 — do 26 50, jagły od 18 — do 22 —, sianko od 5 20 do 6 —, stoma od 3 60 do 4 —, koniczyna od 6 — do 6 40, ziemniaki za hektolitr 3 60 do 4 —, jaja za kopę od 2 40 do 2 80, masło za kilogram od 1 80 do 2 20, masło za garniec od 6 40 do 6 80, spirytus na 90° Tralesa za hekt. od — do 176 —, Okowita na 75° od — do 136 —, Kukurudza za 100 klg. od — do —, Kapusty świeże w głowach za kopę od — do —, Wyka za 100 klg. od — do —, Koniczyna nasienne czerwona za 100 klg. od — do —, Koniczyna nasienne biała za 100 klg. od — do —, Tymotka za 100 klg. od — do —, Rzepak zimowy za 100 klg. od — do —

Kursy telegraficzne.

Wiedeń 2-go czerwca. (Giełda popoł.) — Godzina 3— Marki 117 20 Renta majowa 100 40, Węg. renta koronowa 99 35, Akcje austr. zakładu kredyt. 667 50, Akcje węg. 731 50, Akcje Anglobanku 275 50, Akcje Uniobanku 529 —, Akcje Ländlerbanku 412 50, Akcje kolei państw. 633 25 Lombardy —, Akcje fabryki broni 352 —, Akcje tytoniowe 843 —, Akcje Alpiny 379 25 Losy tureckie 119 —, Ruble 252 75.

Cukier (spok.) 21 85, spirytus (słabszy) 40 40, nafa niezmiennona.

Berlin 2-go czerwca. (Giełda wieczorna). Austriackie Akcje kredytowe 211 75, Towarzystwo dyskontowe 189 25.

NADESŁANE.

Rubryka „Nadestane“ nie pochodzi od redakcji, która też nie bierze za nią odpowiedzialności.

Dr Wąsowicz

1460

ordynuje jak w latach ubiegłych w Krynicy („Dom pod Orłem“, naprzeciw Domu Zdrojowego.

Dr Włodzimierz Lewicki, adwokat

preziosi z dniem dzisiejszym kancelarję adwokacką do domu l. 28, I piętro przy ulicy Stawkowskiej w Krakowie. 1477

RABKA,

1451

solanka jod i brom zawierająca. Klimat podgórski — urządzenia balneotechniczne postępowe — kanalizacja — wodociąg — oświetlenie elektryczne. Doskonała komunikacja. — Zgłoszenia przyjmuje Zarząd kąpielowy w Rabce.

ZAKŁAD WODOLECZNICZY

Dra Chramca w Zakopanem

stacja kolei.

1240

Otwarty cały rok. — Pierwszorządne urządzenia lecznicze. Kuchnia wykwintna i zdrowa. Oświetlenie elektryczne. Ceny bardzo przystępne.

NA EGZAMINA

poleca obrazki książkowe; oprawne i t. p.

najtaniej w wielkim wyborze **książeczki** do nabożeństwa oprawne począwszy od **20 halerzy** za sztukę i **10 proc. opustu**, wydawnictw polskich. — Również

Juljan Kurkiewicz

Kraków, Mały Rynek.

Planino krzyżowe, nowe, do sprzedania w Księgarni m. A. Piwarskiego i Spółki, ul. św. Jana L. 3 Kraków. 1408 4 5

WAŻNE

dla Panów Dyrektorów i Profesorów na wycieczki z młodzieżą do Krakowa przyjeżdżających. 1281 6 8

Kuchnia prywatna od kilku lat istniejąca przy ulicy Krupniczej L. 3. przyjmuje zamówienia listownie również wydaje śniadania, obiady i kolacje, smaczne, zdrowe i po bardzo niskich cenach. Przyjmuje także większe obstatunki tak u siebie jak i do domu według życzeń.

Z poważaniem
JÓZEF PITUCH.

W komis. Zakładzie SPRZEDAŻY i KUPNA

H. Telesznickiej przy ul. Szewskiej L. 10 i p. można tanio nabyć: Garnitury mebli, kilka sypialni stylowych orzech, jedna mała kawalerska (łóżko, szafa, umywalka i szafka nocna), Kredens, Fortepian, Obrazy, Palmy, Broń antyczna, Serwisy srebrne, Biżuterie, Garderobę damską i męską, Uniformy urzędnicze i wojskowe, oraz różne przedmioty nowe i antyczne. — Powyższe przedmioty przyjmuje zakład w komis. 1202

Nowość.

Są do sprzedania nowe, lekkie, po 275 złr., małego rozmiaru powoziki pokryte, skórami wybijane, siedzenia na 4 osoby, do zaprzęgu koni, kuców a nawet i kóz również sprzedaje wózki nowe, lekkie, na resorach, welbet-m wybite, z latarniami, po 165 złr. z odstawą do każdej stacji kolei, używane powozy od 125 złr.

w składach powozów ST. CYRANKIEWICZA w Krakowie, przy ul. św. Jana L. 30, Bracka L. 9 i Szpitalna 34 (naprzeciw teatru) 681 8 0

Mieszkanie letnie w pięknej okolicy Krakowa, pośród ogrodu kilkumorgowego, składające się z dwu do trzech obszernych, widnych, suchych pokoi i jednego przedpokoju, kuchni i piwnicy, jest każdego czasu do wynajęcia. Miejsce jest dwadzieścia kilka minut oddalone od stacji Budawa lub Krzeszowice. O kilkadziesiąt kroków jest las, łąki i rzeka do kąpania. Komunikacja dziennie 4 razy do Krakowa, w przeciwną jedną godzinę z miejsca w Krakowie. Franciszek Prucek Siedlec p. Krzeszowice. 1405 3 3

Wielka Wysprzedaż towarów bławatnych już się rozpoczęła.

Towary sprzedawane będą za każdą przystępną cenę, a mianowicie:
Dywany, Firanki, Portyery, Koldry watowane, Koce-flanelowe, Koce na łóżka, Serwety na stoły, Garnitury stołowe, Bieliznę dams. Płócenka, Materye wełniane na suknie, Barchany, Flanelki, Fartuszki.
FRANCISZEK SZUBERT
W KRAKOWIE 1372
ulica Floryańska L. 17.

Poszukuję dzierzawy około 300 mrg. od 1-go lipca, w blizkości kolei w zachodniej Galicji. Zgłoszenia z opisem obszaru przyjmuję Adm. „Gł. Narodu”. 1416 3 4

Za komorą austr. „Clo” w Królestwie Polskiem jest bardzo urocza

WIOSKA w pysznej glebie, z pięknym wartościowym parusetletnim laskiem dębowym, porządnymi budynkami, w obszarze 315 mrg., za bardzo przystępną cenę wraz z inwentarzem żywym i martwym do sprzedania. Wiadomość w Admin. „Głosu Narodu”. 1417 4 10

WISŁA

szczy fabryczny skład 1470 1 0
PARASOLEK PARASOLI i LASEK,
wzory paryskie, ceny bez konkurencyi — nadto poleca w wielkim wyborze
PASKI, woalki, Boa gaz., Kołnierze, Rękawiczki, Pończochy i Skarpetki męskie i dziecięce
ANASTAZY FRONCZ Kraków Floryańska 17.

Józef Górecki
Telefon fabryki Nr. 277
magazynu Nr. 260.
Fabryka stępek, mebli, konstrukcyj żelaznych i wyrobów ornament. kutech,
Kraków, ul. św. Wawrzyńca 25,

wykonywa wszelkie roboty ornamentalne, kute, konstrukcyjne, budowlane i plecionki z drutu, DRUTOWE KRATY DO OGRODZENIA ogrodów, lasów, podworców, zwierzyńców i t. p. SIATKI DO PRZESYPYWANIA PIASKU I DCHRONNE DO OKIEN, ŁÓŻKA ŻELAZNE zwykłe i angielskie z materacami sprężynowymi oraz wkłady sprężynowe do łóżek drewnianych. Ceny przystępne kosztorysowe. Termin ściśle zachowany. Adres telegramów: GORECKI telefonu Nr. 277. Cenniki na żądanie darmo i opłatnie.
Biuro i magazyn gotowych wyrobów otwarte dla wygody Szanown. Odbiorców znajduje się w Rynku Nr. 6, pierwsze piętro. 1024 19 20

W. STACHOWICZ
KRAWIEC WOJSKOWY i CYWILNY
w Krakowie, Rynek główny l. 30

poleca skład swój zaopatrzonej w wielki wybór materiałów tak wojskowych, urzędniczych, jak i cywilnych na każdą porę roku z pierwszych fabryk angielskich, francuskich, ornz krajowych, najwięcej renomowanych. 1311 4 10
Wykonywa wszelkie zamówienia podług najświeższych żurnali paryskich, w najkrótszym czasie i po cenach najumiarkowańszych.

ODEZWA.

W myśl uchwały walnego zgromadzenia członków spółki pod firmą „Kopalnia ropy L. T. Kostków i spółki w Bieżdziej”, odbwtego dnia 14 grudnia 1902 poleja się niniejszem do wiadomości członków spółki i do wiadomości publicznej, iż obecnie posiada Dyrekcya tejże spółki jeszcze 437 udziałów po 100 koron do pozbycia. Uzyskana dotychczas kwota 76 800 koron ze sprzedaży 763 udziałów obróconą została na zakupno maszyn, rur, szang i innych na zędzi wiertniczych a zarazem na wywiercenie szybu do głębokości 456 metrów. Zachodzi jednak potrzeba doprowadzenia szybu do głębokości około 600 metrów, to jest do tej głębokości, która według oceny Aleksandra Dawidowicza i innych znanych geologów ma osiągnąć ropy. Wskazują na to zresztą pomysłne pokłady i nieustające wybuchy silnych gazów. Pogłębienie szybu do 600 m. zależeć będzie od zebrania dalszych fundusów przez zakupno udziałów.
W obec tego podpisana Dyrekcya żywi głęboką nadzieję, że przede wszystkim członkowie spółki i wszyscy ci, którym istnienie chrześcijańskiej spółki przemysłowej leży na sercu, przyezynią się wkrótce do podjęcia dalszych prac kopalnianych przez zakupienie udziałów na ręce starbarka spółki pana Franciszka Ludwikowskiego w Skawinie. 1439 3 3
Kraków dnia 15 kwietnia 1903 r.
Franciszek Ludwikowski prezes i skarbnik dyrekcji, Władysław Greis członek i sekretarz dyrekcji, Jan Błaż członek dyrekcji, Teofil Kosiba członek dyrekcji.

Z dniem 1-go Maja otwarto Sezon letni!
„SWOSZOWICE”
pod Krakowem
Sanatorium i Zakład kąpielowy wód siarczanych

wśród parku stuletniego i lasu szpilkowego, 5 kilometrów od Krakowa, stacja kolei, poczta i telegr. w miejscu, 10 razy dziennie połączony z Krakowem koleją. Znanie w Polsce od XV. wieku Swoszowickie wody siarczane, przewyższają swą silną i skutecznoscia inne tego rodzaju wody krajowe i zagraniczne; leczą: przewlekły góolec stawowy, mięśniowy, jakoteż dnę (podagrę), choroby serca na podstawie reumatycznej, nerwobóle szczególnie ischias, porażenia tak centralne jak obwodowe, kłtę we wszystkich jej postaciach, choroby skórne połączone z przerostem i zgrubnieniem warstw skóry, przewlekłe zatrucia rtęcią i ołowiem, obrażenia kości, różne choroby nerwowe.
W nowo urządzonym Sanatorium z centralnie ogrzaniem łazienkami, mieszkaniami, korytarzami i ogrodem zimowym, ogrzana jest woda siarczana w najnowszy sposób (ulepszoną metodą Czernickiego) używaną w pierwszorzędnym zakładach zagranicznych, wskutek czego nie utracą nic ze swych składników i dlatego kąpiele siarczane Swoszowickie są pierwszorzędne, szczególnie w połączeniu z kąpielami i tuszami elektrycznymi.
Połączenie omnibusem z Krakowa z Rynku i koleją 20 razy dziennie.
Mieszkania odnowione; (w kwietniu, maju, wrześniu i październiku o połowę tańsze). — Pensjonat w miejscu. — Ceny umiarkowane. — Blizsze szczegóły udziela Zarząd. 1107 5 0

Urząd pośrednictwa pracy w Mysłowicach potrzebuje stale kilka set robotników obznajmion ch z wyrobem drzewa w lasach za dobą akordową płacą w Śląsku blisko granicy 1428
Z POWODU WYJAZDU jest garnitur m-bli do sprzedania, ulica Batorego L. 1, II-gie piętro drzwi Nr. 8 1152 4 3
LETNIE MIESZKANIE. 3 Pokoje i kuchnia w dużym ogrodzie w Krzeszowicach do wynajęcia. Wiadomość: ul. Karmelicka 5 II p. 1483

Uroczna Stacja Klimatyczna w Beskidach, 1459
na Szląsku Austriackim, Stacja kolei **Ustroń.**
PENSION HELENY WIŚNIEWSKIEJ
urządzone z wszelkimi wygodami,
otwarte będzie 15-go Czerwca. Ceny z utrzymaniem i mieszkaniem od 2 zł. dziennie.

POSADZKI

dębowe, deszczółkowe, jakoteż taffowe w doborowych gatunkach utrzymujące stale na składzie. Przyjmuję wszelkie zamówienia na takowe, wykonywując je jak najstaranniej z nader suchego materiału jak również podejmuję się wszelkich reperacyj po najumiarkowańszych cenach.

J. Kalandyk, Kraków, ulica Zwierzyniecka L. 23. 1166 9 10

!! Nowość !!
BLANKA HALICKA
Krwawe lata
1812—1814
POWIEŚĆ
we wszystkich większych księgarniach.
Cena 3 korony. 1360 3 3

MIESZKANIA:
Wolska 28, od 1-go czerwca, z widokiem na kopiec Kościuszki. 2 pokoje i kuchnia I p. oficyjna, 1 pokój i kuchnia III p. of. Wiadomość u s r za tamże. 1425 2 0

LOKAL
po restauracji hotelu Saskiego, od ulicy św. Jana, nadający się na kasyno lub biuro adwokackie, jest od 1-go lipca do wynajęcia. Blizszej informacji udziela Zarząd hotelu. 14.6 3 5

Międzynarodowe I-sze kone. Towarzystwo Asanacji „NUNTIA”
Kraków, ul. Starowiślna 8
przeprowadza desinfekcyę po chorobach zakaźnych w dzień i w nocy bez względu na dni świąteczne. 1427 3 6

Praktykanta z II kl. gimnazjalnej poszukuje magazyn Nowości F. A. Grigara w Krakowie. 1424 3 3

Kółko rolnicze
przy fabryce wagonów w maszyn w Sadowku, poszukuje od 1-go lipca tr. dla swego sklepu (handlu towarów korzennych i mieszanych) **sklepiharza** (sklepiarkarzi, fachowego, obznajomionego, dokładnie z ra hunkowoscia kupiecką. — Kaucya wymagana najmniej 600 Kor. 1421 3 3
Podania wraz z świadectwami wnosić należy najdalej do 10-go czerwca br. do Zarządu Kółka rolniczego w Paradyzie ołchowej.

Osoba inteligentna, posiadająca wyższą muzykę, język francuski, nie musi eki oraz zaająca się na gospodarstwie wiejskiem i miejskiem, nad Juro na w krawieczyźnie jest zaraz do umieszczenia przez Biuro nauczycielskie Stefani Łapszów Trembeckich Zwilling Kraków, ul. św. Jana L. 2, róg Rynku gł. Przyjmie również posadę do towa zystwa. 1420 4 4

Kamienica III-ptr.
w blizkości c. k. poczty głównej w Krakowie z dużymi oficynami i dużym ogrodem, odpowiednia dla interesu handlowo-przemysłowego lub jakiego Zakładu lub instytucyi, jest z wolnej ręki do sprzedania.
Wiadomość w Administracji „Głosu Narodu”. 1418 3 5

PRAKTYKANT
z ukończoną niższą szkołą średnią
znajdzie miejsce
W MAGAZYNIE
HENRYKA SCHWARZA
w Krakowie. 1429

Potrzebny do konwersacyi mężczyzna biegły w języku francuskim. Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu”. 1419 3 3
Bardzo ładne suknie letnie oraz **zakiet**, tanio do sprzedania. Garbarska 13, I piętro, drzwi na lewo. 1432 2 6

Meble używane wózek dla chorych i **lampa** do sprzedania, ul. św. Tomasza 24, II p. od 9—12 w południe. 1447 2 5

Do sprzedania para efekownych miodnych **kolczyków**: szafiry z brylantami. Oglądać można między godz. 12 z pop. ul. Bogata L. 4 parter na prawo. 1441 3 3

Zakład komisowy rzeczy używanych, nowych i antyków
ma do sprzedania: Garnitury mach, Ołtarz pokojowy, Kasetki inkrust, Ołtarz stare, Zegary z brązu, Pulpit z brązu (mały), Wazy duże chińskie, Rama inkrust. kością (antyk), Wazy z brązu, Stoliki mach. z brązami i nie, Łóżka mach antyk, Broń stara, Pająk z brązu, Szafy, Dywany perskie, Otmiany, Sekretarki, Serwantka, Komody, oraz wszelka Garderoba i inne różne rzeczy. 1200 21 0
LEOPOLDYNA MACHOWSKA
Kraków, ul. Szewska L. 5, I ptr.

F. E. Zajaczek i Lankosz poleca
Sukna i Sieraczki na liberyę, pokrycia powoz. i wózków, na bundy i burki.

Najmodniejsze Kamgarny i Karty wyrobu własnego, oraz oryginalne angielskie.
Koce, Derki, Filce dywanowe, Flanely wstążone, **Wełne** do watowania i wszelkie **Podszewki.**
Składy w Krakowie, Linia A-B, 44, we Lwowie, ul. Teatralna L. 3, dla sprzedaży hurtownej i drobiazgowej. 1201 6 0

Błaga o litość
staruszka 84 lat licząca, wdowa po weteranie z roku 1831, mająca przy sobie nieuleczalnie chorą córkę, o wspomnienie jakimkolwiek datkiem.
Zaskawe datki na ten cel przyjmuje Administracja „Głosu Narodu” Kraków ulica św. Krzyża Nr. 7. 8170

Swiatowej sławy Wody mineralne ze źródeł
VICHY
Wissuosc Panstwa Francuskiego, przez pierwsze powagi lekarskie polecione. 928 5 10
Célestins: w chorobach nerek, moczowych, pęcherzowych i cukrowce.
Grand-Grille: w cierpieniu wątroby, kamieniach żółciowych i organów żywota.
Hôpital: we wszystkich dyspepsyjnych dolegliwościach.
Do nabycia we wszystkich składach wód mineralnych i aptekach.

